

Határozatok Tára

MACIEJ SZPUNAR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2019. március 28.¹

C-172/18. sz. ügy

**AMS Neve Ltd,
Barnett Waddingham Trustees,
Mark Crabtree
kontra
Heritage Audio SL,
Pedro Rodríguez Arribas**

(a Court of Appeal [England & Wales] [Civil Division] [fellebbviteli bíróság {Anglia és Wales}{polgári kollégium}], Egyesült Királyság] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Európai uniós védjegy – Joghatóság – Bitorlási kereset – Az a terület, ahol a védjegybitorlási cselekményeket elkövették, illetve megkísérelték – Honlapon közzétett reklámok és értékesítési ajánlatok”

I. Bevezetés

1. *A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben lényegében abban a kérdésben való állásfoglalásra kéri fel a Bíróságot, hogy a 207/2009/EK rendelet² 97. cikkének (5) bekezdése értelmében azok a személyek, akik egy európai uniós védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott termékeknek internetes oldalon történő reklámozásával és eladásra való felkínálásával állítólagosan bitorlást követtek el, perelhetők-e, és ha igen, milyen feltételekkel perelhetők azon tagállam bíróságai előtt, amelynek területén az e honlappal elérni kívánt kereskedők és fogyasztók találhatóak.*

2. *Lényegében egy köztes megoldást javaslom a Bíróságnak, amely megfelel az európai uniós védjegyekre vonatkozóan a 207/2009 rendeletben létrehozott rendszer jellemzőiből fakadó kihívásokra, és amely igazodik az online kereskedelem jellegzetességeihez. Pontosabban, az elemzésem eredménye arra a következtetésre vezet, hogy éppen amiatt kell e rendelet 97. cikkének (5) bekezdése alapján az európai uniós védjegy bíróságok joghatóságát megállapítani, mert a honlap kifejezetten egy tagállam kereskedőit és fogyasztóit célozza meg.*

¹ Eredeti nyelv: francia.

² Az európai uniós védjegyéről szóló 2009. február 26-i tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.).

II. Jogi háttér

3. A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben egyfelől a (EU) 2015/2424/ rendelettel³ módosított 207/2009 rendelet rendelkezéseire, másfelől a 44/2001/EK rendelet⁴ helyébe lépő 1215/2012/EU rendelet⁵ rendelkezéseire hivatkozik.

4. Az alapeljárás felperesei bitorlási keresetüket 2015. október 15-én nyújtották be. Noha az 1215/2012 rendelet rendelkezéseit 2015. január 10-től kezdődően kellett alkalmazni, a 2015/2424 rendelet rendelkezései főszabály szerint csak 2017. október 1-jétől léptek hatályba. Ennélfogva a jelen indítványban a 207/2009 rendelet és az 1215/2012 rendelet rendelkezéseire fogok hivatkozni. Ez utóbbi rendelet 80. cikkéből egyébként kitűnik, hogy 207/2009 rendeletben a 44/2001 rendeletre való minden hivatkozást az 1215/2012 rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

5. A 207/2009 rendelet 94. cikkének (1) bekezdése és 94. cikke (2) bekezdésének a) pontja a következőket írja elő:

„(1) Ha e rendelet másként nem rendelkezik, [az európai uniós] védjegybejelentésekkel és [az európai uniós] védjegyekkel összefüggő ügyekben, valamint nemzeti védjegyekkel és [európai uniós] védjegyekkel összefüggő, egyidejűleg vagy egymást követően indított ügyekben a [1215/2012] rendeletet kell alkalmazni.

(2) A 96. cikkben említett keresetekkel és igényekkel összefüggő eljárások esetén

a) a[z 1215/2012 rendelet 4. és 6. cikke, 7. cikkének 1–3. és 5. pontja és 31. cikke] nem alkalmazható;”

6. E rendelet 95. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A tagállamok területükön a lehető legkorlátozottabb számban kijelölnek első- és másodfokon eljáró olyan nemzeti bíróságokat (a továbbiakban: [európai uniós] védjegy bíróság), amelyek az e rendelettel rájuk ruházott hatáskörben járnak el.”

7. Az említett rendelet 96. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[Az európai uniós] védjegy bíróságnak a következő ügyekben van kizárólagos joghatósága:

a) [az európai uniós] védjegy bitorlásával összefüggő perek és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – [az európai uniós] védjegy bitorlásának kísérletével kapcsolatos perek;

[...]”

3 A 207/2009 rendelet és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2015. december 16-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 341., 21. o.; helyesbítés: HL 2016. L 71., 322. o., HL 2016. L 110., 4. o., HL 2016. L 267., 1. o., HL 2017. L 142., 104. o.).

4 A joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítés: HL 2011. L 124., 47. o.).

5 A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 2012. december 12-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.).

8. Ugyanezen rendelet 97. cikkének (1) és (5) bekezdése kimondja:

„(1) E rendelet rendelkezéseire és a [z 1215/2012] rendeletnek a 94. cikk alapján alkalmazandó bármely rendelkezésére is figyelemmel a 96. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárást az alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtt, vagy ha az alperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az alperes telephelye szerinti tagállamban kell megindítani.

[...]

(5) A 96. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárás – a nemleges megállapításra irányuló perek kivételével – annak a tagállamnak a bírósága előtt is megindítható, ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték [...].”

9. A 207/2009 rendelet 98. cikke értelmében:

„(1) A 97. cikk (1)–(4) bekezdése alapján joghatósággal bíró [európai uniós] védjegy bíróság joghatósággal rendelkezik

a) a tagállamok bármelyikének területén elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekményekre;

[...]

(2) A 97. cikk (5) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező [európai uniós] védjegy bíróság joghatósága csak az abban a tagállamban elkövetett vagy megkísérelt cselekményekre terjed ki, ahol a bíróság székhelye van.”

III. Az alapügy tényállása

10. Az AMS Neve Ltd az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező, audióberendezéseket előállító és értékesítő gazdasági társaság. Mark Crabtree az AMS Neve egyik igazgatója. M. Crabtree a Barnett Waddingham Trustees-zel (a továbbiakban: BW Trustees), a szintén az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező társasággal együtt egy uniós és két másik, az Egyesült Királyságban lajstromozott nemzeti védjegy jogosultja. Az AMS mindhárom védjegy tekintetében kizárólagos védjegylicenccel rendelkezik.

11. A Heritage Audio SL egy Spanyolországban székhellyel rendelkező társaság, amely audióberendezéseket értékesít. Pedro Rodríguez Spanyolországban rendelkezik lakóhellyel, és a Heritage Audio egyedüli igazgatója.

12. 2015. október 15-én az AMS Neve, a BW Trustees és M. Crabtree (a továbbiakban: az alapeljárás felperesei) egy európai uniós és két, az Egyesült Királyságban lajstromozott nemzeti védjegy bitorlására vonatkozó kereseteket nyújtott be az Intellectual Property and Enterprise Court (szellemi tulajdoni ügyekben eljáró bíróság, Egyesült Királyság; a továbbiakban: IPEC) előtt a Heritage Audioval és R. Arribasszal (a továbbiakban: az alapeljárás alperesei) szemben.

13. Ezen eljárás keretében az alapeljárás felperesei azt kifogásolták, hogy az alapeljárás alperesei egyesült királysági fogyasztók részére eladásra kínálták fel az AMS Neve termékeinek utánzatát, amelyekben a szóban forgó európai uniós és nemzeti védjegyekkel azonos vagy hasonló megjelölések vagy ezekre való hivatkozások szerepeltek. Az alapeljárás felperesei e tekintetben a Heritage Audio honlapjának, továbbá Facebook- és Twitter-fiókjának a tartalmára, a Heritage Audio által egy egyesült

királtságbeli lakos részére kiállított számlára, a Heritage Audio és egy egyesült királtságbeli üzlet között audioberendezések esetleges értékesítése tárgyában folytatott e-mailváltásra, valamint az alapeljárás felpereseinek egyik ügyvédje és az alapeljárás alpereseinek termékeit az Egyesült Királtságban forgalmazó SX Pro képviselője között folytatott beszélgetésre hivatkoztak.

14. A Heritage Audio honlapjára vonatkozóan az alapeljárás felperesei olyan képernyőképeket nyújtottak be, amelyek a szóban forgó európai uniós védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésekkel ellátott audioberendezések eladására való felkínálását mutatják be. Arra tényre is felhívták a figyelmet, hogy e honlap tartalma angol nyelvű, és hogy a „Where to buy” (Hol kapható) megnevezésű része felsorolja a különböző országokban található forgalmazókat, köztük az egyesült királtságbeli SX Pro-t. Egyébként az említett honlapon közzétett értékesítési feltételek értelmében a Heritage Audio az Unió valamennyi tagállamából érkező megrendeléseket elfogadja.

15. Az alapeljárás alperesei vitatták azt az állítást, amely szerint bármely terméket reklámoztak, eladásra kínáltak, értékesítettek vagy szolgáltatottak volna az Egyesült Királtságon belül, és arra hivatkoztak, hogy a honlapnak az alapeljárás felperesei által hivatkozott részei „elavultak”.

16. Ezt követően az IPEC elismerte joghatóságát az Egyesült Királtságban lajstromozott nemzeti védjegyekre vonatkozó keresetek elbírálására. Ez a bíróság megállapította, hogy az alapeljárás alperesei – bár Spanyolországban rendelkeznek székhellyel, illetve lakóhellyel – az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontja értelmében annak a helynek a bírósága előtt is perelhetők, ahol jogsértő cselekményük következtében a káresemény bekövetkezett, és a szóban forgó nemzeti szellemi tulajdonjogok vonatkozásában a káresemény helye az a hely, ahol a jogok fennállnak.

17. Az IPEC megállapította, hogy nem rendelkezik viszont joghatósággal az európai uniós védjegybitorlási kereset elbírálására. Miután megvizsgálta a Heritage Audio honlapját és az 1215/2012 rendeletnek az alapeljárás felperesei által hivatkozott 97. cikke (5) bekezdését, az IPEC megállapította, hogy kizárólag azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal az európai uniós védjegybitorlási keresetek elbírálására, amelynek területén az alapeljárás alperesei lépéseket tettek a szóban forgó megjelölés honlapon való feltüntetésére vagy erre irányuló döntéseket hoztak.

18. Az IPEC határozatával szemben az alapeljárás felperesei fellebbezést terjesztettek a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári kollégium], Egyesült Királtság) elé.

IV. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések és a Bíróság előtti eljárás

19. E körülmények között határozott úgy a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári kollégium]), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„Olyan körülmények fennállása esetén, amikor egy vállalkozás A tagállamban jött létre, ott rendelkezik székhellyel, és ezen a területen tett lépéseket egy európai uniós védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott áruknak a B tagállam kereskedőit és fogyasztóit célzó honlapon történő reklámozására és eladásra való felkínálására:

- i. rendelkezik-e az európai uniós védjegybitorlás joghatósággal B tagállamban az európai uniós védjegyek az áruk e területen történő reklámozásával és eladásra való felkínálásával történő bitorlására vonatkozó kereset elbírálására?
- ii. ha nem, milyen más szempontokat kell az európai uniós védjegybitorlásnak figyelembe vennie annak meghatározásához, hogy rendelkezik-e joghatósággal e kereset elbírálására?

iii. amennyiben a ii. kérdésre adott válaszhoz annak európai uniós védjegy bíróság általi meghatározása szükséges, hogy a vállalkozás tett-e tevékeny lépéseket B tagállamban, milyen szempontokat kell figyelembe venni annak megállapításához, hogy a vállalkozás tett-e ilyen tevékeny lépéseket”?

20. Az alapeljárásban részt vevő felek, a német kormány, valamint az Európai Bizottság nyújtott be írásbeli észrevételeket. A 2019. január 17-i tárgyaláson az alapeljárásban részt vevő felek és a Bizottság vett részt.

V. Elemzés

21. A kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével arra vár választ, hogy elegendő-e annak megállapításához, hogy a B tagállam bíróságai joghatósággal rendelkeznek egy bitorlási keresetnek a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdése alapján történő elbírálására, hogy az A tagállamban létrehozott és székhellyel rendelkező alperes e tagállam területén lépéseket tett egy európai uniós védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott termékeknek a B tagállam kereskedőit és fogyasztóit célzó honlapon történő reklámozására és eladásra való felkínálására. Második és harmadik kérdésével, amelyek arra az esetre vonatkoznak, ha az első kérdésre adandó válasz nemleges, a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, melyek azok a tényezők, amelyek alapján a fent ismertetett helyzetben megállapítható B tagállam bíróságainak a joghatósága. Ezt a három kérdést együttesen vizsgálom. Az első kérdés elemzéséből kitűnik majd, hogy további fenntartások nélkül a kérdést előterjesztő bíróság által ebben a kérdésben említett kritériumok nem elegendők a joghatóságnak a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése címén történő megállapításához.

22. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kétségei elsősorban arra irányulnak, hogy a Coty Germany ítéletben⁶ és a Wintersteiger ítéletben⁷ kifejtett néhány megfontolást az IPEC határozatában helyesen ültetette-e át a jelen ügyre.

23. A kérdést előterjesztő bíróság elfogadja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében szereplő hely az a hely, ahol a bitorlás elkövetője tevékeny magatartását megvalósította. Így a kérdést előterjesztő bíróság nem vonja kérdésbe sem a Bíróság által a Coty Germany ítéletben⁸ megfogalmazott megfontolásokat, sem azt, hogy e megfontolások a jelen ügy körülményeire is átvehetők. Ezzel szemben a kérdést előterjesztő bíróság arra hivatkozik, hogy amint az többek között a Pammer és Hotel Alpenhof ítéletből⁹ és a L'Oréal és társai ítéletből¹⁰ következik, internetes környezetben egy európai védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésekkel ellátott termékeknek az egyik tagállam kereskedőit és fogyasztóit célzó honlapon történő, eladásra való felkínálása a 207/2009 rendelet 9. cikke értelmében e megjelölésnek e tagállamban való használatát, és az ugyanezen rendelet 97. cikkének (5) bekezdése értelmében vett, az e tagállam területén megvalósított tevékeny magatartást jelenti.

24. Egyebekben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) egy közelmúltbeli ítéletében¹¹ úgy ítélte meg, hogy a 864/2007 rendeletnek¹² a Bíróság által a Nintendo ítéletben¹³ megállapított értelmezése átültethető a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésére is. Márpedig a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak afelől is, hogy az ezen ítéletben megfogalmazott megfontolások alkalmazhatóak-e az alapügyre.

6 2014. június 5-i ítélet (C-360/12, EU:C:2014:1318).

7 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

8 2014. június 5-i ítélet (C-360/12, EU:C:2014:1318).

9 2010. december 7-i ítélet (C-585/08 és C-144/09, EU:C:2010:740).

10 2011. július 12-i ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474).

11 2017. november 9-i ügynevezett „Parfummarken” ítélet (BGH IZR 164/16).

12 A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról (Róma II.) szóló, 2007. július 11-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 199., 40. o., helyesbítés: HL 2016. L 39., 63. o.).

13 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

25. A felek közötti vita középpontjában a fent hivatkozott ítéletekben szereplő megfontolásoknak a jelen ügyre való alkalmazhatósága áll. Az alapeljárás felperesei és a német kormány véleménye szerint az első kérdésre igenlő választ kell adni, míg az alapeljárás alperesei és a Bizottság, amelyek a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének a Nintendo ítélet¹⁴ és a Wintersteiger ítélet¹⁵ alapján történő értelmezését támogatják; úgy vélik, hogy az a tény, hogy a reklám és az eladásra való felkínálás egy honlapon keresztül az egyik tagállam kereskedőit és fogyasztóit veszi célba, önmagában nem indokolja e tagállam bíróságainak a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése címén fennálló joghatóságát.

26. A kérdést előterjesztő bíróság kétségeit és a felek érveit figyelembe véve elemzésemet néhány, a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésére és annak nyelvtani, rendszertani és teleologikus értelmezésére vonatkozó általános megfontolással kezdem. Ezt követően ezen általános megfontolások alapján megválaszolom azt a kérdést, hogy e rendelkezés értelmezése során követni kell-e a Nintendo ítéletet.¹⁶ Ezt követően választ adok a Wintersteiger ítéletre¹⁷ vonatkozó hasonló kérdésre. Végül, mivel e két kérdésre nemleges választ kell adni, javaslatot teszek majd a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében szabályozott, e rendeletre jellemző kapcsolótényező értelmezésére.

A. Általános megfontolások

1. A 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének az e rendelet joghatósági szabályainak rendszerében elfoglalt szerepéről

27. Az európai uniós védjegyek területén a jogvitáknak több különböző típusa létezik, amint azt többek között a 207/2009 rendelet 96. cikke is jól szemlélteti. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem azonban kizárólag a bitorlási keresetekre vonatkozik, amelyekben egy védjegyjogosult azon az alapon kéri harmadik személlyel szemben a határozathozatalt, hogy ez utóbbi a hozzájárulása nélkül az üzleti életben a védjegyjogosult védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használt a védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz hasonló áruk, illetve szolgáltatások vonatkozásában.

28. A 207/2009 rendelet joghatósági szabályaiból kitűnik, hogy a bitorlási keresetekre vonatkozóan az uniós jogalkotó úgy határozott, hogy részlegesen eltér az 1215/2012 rendelet joghatósági szabályaitól, mivel ez utóbbi szabályok teljes mértékben alkalmazandók akkor, ha nemzeti védjegyekre vonatkozó keresetekről van szó.

29. Ezáltal az uniós jogalkotó a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(3) bekezdésében egymásra épülő kapcsolótényezőket írt elő, amelyek közül az első az alperes Unión belüli lakóhelye, a második pedig az alperes Unión belüli székhelye. Abban az esetben, ha az alperes nem rendelkezik sem lakóhellyel, sem székhellyel az Unió területén, a 207/2009 rendelet a *forum actoris* joghatóságát írja elő, így e fokozatok közül a harmadik és negyedik kapcsolótényező a felperesnek az Unió területén található lakóhelye, illetve székhelye lesz. Végül, végső megoldásként a bitorlási kereseteket az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) székhelye szerinti bíróságok előtt kell megindítani.¹⁸

14 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

15 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

16 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

17 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

18 Emellett a 207/2009 rendelet 97. cikkének (4) bekezdése értelmében a felek eltérhetnek e joghatósági szabályoktól oly módon, hogy megállapodást kötnek egymással, vagy ha az alperes az Európai Unió egy másik védjegy bírósága előtt jelenik meg.

30. Így, még ha sem a védjegyjogosult, sem a bitorlást elkövető személy nem rendelkezik lakóhellyel vagy székhellyel az Unió területén, e bitorlás elkövetője a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(3) bekezdése alapján akkor is perelhető egy tagállam bíróságai előtt, természetesen azzal a feltétellel, hogy e rendelet alkalmazandó, és hogy a felrótt cselekmények az e rendelet hatálya alá tartozó bitorlást valósítanak meg.

31. Ráadásul a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésének értelmében a bitorlási keresetek annak a tagállamnak a bíróságai előtt is megindíthatók, ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték. Így a *bitorlás elkövetésének helye szerinti kapcsolótényezővel* e rendelkezés egy *vagylagos fórumot* ír elő a bitorlási keresetek esetére. Ugyanakkor a nemleges megállapításra irányuló perek nem tartoznak az említett rendelkezés hatálya alá.

32. Egyébként a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdésében előírt joghatósági szabályoktól eltérően e rendelet 97. cikkének (5) bekezdése, amint az az említett rendelet 98. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, kizárólag az abban a tagállamban elkövetett vagy megkísérelt cselekmények elbírálására állapítja meg a joghatóságot, ahol az eljáró bíróság székhelye van.

2. A 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének nyelvtani értelmezése

33. Amint azt a felek közötti vita jól szemlélteti, a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének nyelvtani értelmezés csak annak megállapítását teszi lehetővé, hogy az e rendelkezésben előírt kapcsolótényező, vagyis a bitorlás elkövetésének helye a bitorlást elkövető személy tevékeny magatartásához kapcsolódik. E rendelkezés értelmezéséből tehát az következik, hogy ez utóbbi azon tagállam európai uniós védjegy bíróságait ruházza fel joghatósággal, amelynek területén az alperes az állítólagos jogellenes cselekményt elkövette.

34. A Bíróság erre a következtetésre jutott a Coty Germany ítéletben.¹⁹ Emlékeztetőül, a Bíróság ebben az ítéletben megállapította, hogy az uniós jogalkotónak az volt a szándéka, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésével eltérjen az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében szabályozott joghatósági szabálytól, amely a Bier ítélet²⁰ értelmében mind a kárt okozó esemény helye (a német jogelméletben: „Handlungsort”) mind a kár bekövetkezésének helye (a német jogelméletben: „Erfolgsort”) szerinti bíróságokat joghatósággal ruházza fel. Ennek következtében a Bíróság megállapította, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében szabályozott, a bitorlás elkövetésének helye szerinti kapcsolótényező nem annak a tagállamnak a területére vonatkozik, ahol az állítólagos bitorlás a hatásait kifejti, hanem azon tagállam területére, ahol az említett bitorlás alapjául szolgáló esemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet.²¹

35. Mindezen felül a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének nyelvtani értelmezés nem teszi lehetővé annak eldöntését, hogy hol található a bitorlás elkövetésének helye akkor, amikor e cselekményt egy honlapon követték el. Ennélfogva az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket egyéb értelmezési módszerekkel kell elemezni.²²

19 2014. június 5-i ítélet (C-360/12, EU:C:2014:1318, 34. és 37. pont).

20 1976. november 30-i ítélet (21/76, EU:C:1976:166).

21 2014. június 5-i Coty Germany ítélet (C-360/12, EU:C:2014:1318, 34. pont).

22 Ez jól mutatja, hogy – amint ezt más összefüggésben, adókkal kapcsolatban már megjegyeztem és a Geelen ügyre vonatkozó indítványomban (C-568/17, EU:C:2019:109, 17. és 28. pont) is megállapítottam – az internetes környezettel kapcsolatban a meghatározott esemény bekövetkezésének helyére vonatkozó rendelkezés nyelvtani értelmezése bizonyos esetekben nem vezet kielégítő eredményre.

3. Rendszertani és teleologikus értelmezés

36. Előjáróban meg kell említeni, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének a megfogalmazása – amennyiben e rendelkezés arra a területre vonatkozik, ahol *a bitorlási cselekményt elkövették, illetve megkísérelték* – e rendelet 98. cikke (2) bekezdésének felel meg, amely a tagállamok bármelyikének területén *elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekményekre* vonatkozik. E rendelkezések együttesen értelmezve azon tagállamok bíróságai javára, amelyek területén a bitorlást elkövették vagy megkísérelték, olyan joghatóságot állapítanak meg, amely arra a tagállamra korlátozódik, amelynek a területén e bíróságok székhelye található.²³

37. A 207/2009 rendelet, 97. cikke (5) bekezdésének és 98. cikke (2) bekezdésének összekapcsolódásából adódóan ezeket a rendelkezéseket nyilvánvalóan egységesen kell értelmezni legalábbis annyiban, amennyiben *elkövetett vagy megkísérelt bitorlási cselekményekre* vonatkoznak.

38. Kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet 98. cikkének (2) bekezdése nem érinti a bitorlási keresetek elbírálására joghatósággal rendelkező bíróságok kijelölésének problematikáját. Ez a rendelkezés ugyanis az európai védjegy bíróságoknak az e rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében szabályozott joghatóságának területi kiterjedtségét határozza meg.²⁴ Ugyanakkor a 207/2009 rendelet 98. cikkének (2) bekezdése, valamint a 97. cikkének (5) bekezdése egyazon helyen *elkövetett ugyanazon cselekményekre* (vagy annak kísérletére) vonatkozik.

39. Ezt követően meg kell állapítani, hogy 207/2009 rendelet 98. cikke (1) bekezdésének a) pontja, amely e rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdésére hivatkozik, egyúttal az *elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekményekre* is hivatkozik. E rendelkezések együttes értelmezéséből kitűnik, hogy ha az eljáró bíróság európai uniós védjegy bíróságként dönt a 207/2009 rendelet 97. cikke (1)–(4) bekezdése alapján benyújtott keresetről, e bíróság az e rendelet 98. cikke (1) bekezdésének megfelelően joghatósággal rendelkezik a tagállamok bármelyikének területén *elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekményekre*.²⁵

40. Semmi sem utal arra, hogy a 207/2009 rendelet 98. cikkének (2) bekezdésében szereplő, *az elkövetett vagy megkísérelt védjegybitorlási cselekményekre* való utalást az e rendelet 98. cikkének az ugyanezen rendelet 97. cikke (5) bekezdésével együttesen értelmezett (1) bekezdésének a) pontjában való hivatkozástól eltérően kellene értelmezni.

41. A fent hivatkozott rendelkezésekben való hivatkozások használatában az egyetlen különbség abból a körülményből ered, hogy a 207/2009 rendelet 98. cikke (1) bekezdésének a) pontja a *tagállamok bármelyikének* területén *elkövetett (vagy megkísérelt) védjegybitorlási cselekményekre* hivatkozik, míg e rendelet 98. cikke (2) bekezdése *egy olyan tagállamra* hivatkozik, ahol az említett rendelet 97. cikkének (5) bekezdése alapján eljáró bíróság székhelye van. Márpedig ez a különbség nem a bitorlás elkövetésének helye meghatározásával, hanem az érintett bíróságok joghatóságának terjedelmével kapcsolatos eltérésekből ered. Minden esetben ugyanolyan jellegű *cselekményekről* van szó, amelyek bekövetkezésének helyét ugyanolyan módon kell értékelni.

23 2017. május 18-i Hummel Holding ítélet (C-617/15, EU:C:2017:390, 33. pont).

24 A védjegyekkel kapcsolatos joghatóság földrajzi kiterjedésének fogalmáról lásd: Larsen, T. B., „The extent of jurisdiction under the forum delicti rule in European trademark litigation”, *Journal of Private International Law*, 2018, 14(3). kötet, 555. pont. Emellett ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy egyrészt a joghatósággal rendelkező bíróságok kiválasztására vonatkozó kérdéseket, és másrészt a joghatóságuk terjedelmének meghatározását meg kell különböztetni az említett bíróságok által hozott határozatok területi hatályának kérdéséről. Ez a megkülönböztetés a Bíróság által a 2017. május 18-i Hummel Holding ítéletben (C-617/15, EU:C:2017:390) megállapított megfontolásokból is következik. Egyfelől ezen ítélet 33. pontjában a Bíróság pontosította, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdése értelmében joghatósággal rendelkező bíróság – amint az az e rendelet 98. cikkéből kitűnik – arra a tagállamra korlátozódó joghatósággal rendelkezik, amelynek a területén a székhelye található. Másfelől az említett ítélet 36. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke alapján joghatósággal rendelkező bíróságok határozatainak az Unió egészére kiterjedő érvénye és hatálya van.

25 2016. szeptember 22-i combit Software ítélet (C-223/15, EU:C:2016:719, 24. pont). Lásd még: 2011. április 12-i DHL Express France ítélet (C-235/09, EU:C:2011:238, 37. pont). Lásd még: Stone, P., *EU Private International Law*, Edward Elgar, Cheltenham – Northampton, 2014, 163. pont.

4. Előzetes következtetések

42. A fenti megfontolásokból először is az következik, hogy az ilyen cselekmények megvalósításának helyét mindig ugyanolyan módon kell meghatározni, függetlenül attól, hogy a 207/2009 rendelet 98. cikkének az e rendelet 97. cikke (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdéséről vagy az említett rendelet 98. cikke (1) bekezdésének a) bekezdéséről van szó.

43. Másodszor, a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdése olyan általános joghatósággal ruhazza fel a bíróságokat, amely az Unió területén elkövetett vagy megkísérelt bitorlásokra terjed ki. Ezért amikor az Unió területén kívül követnek el bitorlást, ezt a bitorlást az európai uniós védjegy bíróságok nem bírálhatják, tekintettel az általános joghatóságuk terjedelmének korlátaira, amelyek a 207/2009 rendelet 98. cikkének (1) bekezdésén alapulnak.²⁶

44. Harmadszor, az európai uniós védjegy bíróságok általános joghatósága korlátainak meglétét figyelembe kell venni a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének értelmezése során. E rendelet 98. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmében e bíróságok általános joghatóságának terjedelmét a *bitorlási cselekmény elkövetési helyének meghatározásával* lehet meghatározni. A joghatósággal bíró bíróságoknak a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdése alapján történő meghatározására egy hasonló kritérium, a *bitorlás elkövetésének helye* szerinti kapcsolótényező segítségével kerülhet sor. A cselekmény bekövetkezésének a 207/2009 rendelet 98. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 97. cikkének (5) bekezdése szerinti helyét ugyanilyen módon kell meghatározni. Következésképpen a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének értelmében vett, a bitorlás elkövetésének helyére vonatkozó kapcsolótényező értelmezése befolyásolhatja az európai uniós védjegy bíróságok általános joghatóságának terjedelmét.

B. A Nintendo és a Wintersteiger ítélet

45. Az alapeljárás alperesei és a Bizottság azt javasolják, hogy a bitorlás elkövetése 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdése értelmében vett helyének a jelen ügy körülményeihez hasonló körülmények közötti meghatározása során a Bíróság vegye figyelembe az általa a Nintendo ítéletben²⁷ a 864/2007 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatban levont következtetést.

46. Egyébként e felek úgy vélik, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének értelmezése során a Bíróság által a Wintersteiger ítéletben²⁸ az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésére és a kárt okozó esemény helyére („Handlungsort”) vonatkozóan levont következtetést is figyelembe kell venni.

47. Véleményem szerint ezek a javaslatok legalább három szempontból is vitathatók: elsőként az európai uniós védjegy bíróságok általános joghatóságának terjedelmére gyakorolt hatásaik szempontjából, másodikként a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében szabályozott kapcsolótényező vagylagos jellegére vonatkozóan, és harmadikként amiatt, hogy ez az e rendeletben alkalmazott, erre jellemző kapcsolótényező független a 864/2007 rendeletben és az 1215/2012 rendeletben használt kapcsolótényezőktől.

²⁶ Lásd: 2011. április 12-i DHL Express France ítélet (C-235/09, EU:C:2011:238, 38. pont), amelyben a Bíróság megállapította, hogy egy, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet szabályai – amelyek a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdésében foglalt szabályoknak felelnek meg – alapján eljáró bíróság joghatósággal rendelkezik az egy vagy több tagállam, sőt akár az összes tagállam területén elkövetett vagy megkísérelt bitorlási cselekményekre, és ennek következtében a joghatósága az Unió egész területére kiterjedhet. Ebből a megállapításból arra következtettek, hogy egy ilyen bíróság *a contrario* nem rendelkezik joghatósággal az Unió területén kívül elkövetett cselekmények elbírálására. Lásd ebben az értelemben: Fawcett, J. J., Torremans, P., *Intellectual Property and Private International Law*, Oxford University Press, Oxford, 2011, 415. o., 8.31.pont és Ubertaini, B., *Exclusive Jurisdiction in Intellectual Property*, Mohr Siebeck, Tübingen, 2012, 74. o.

²⁷ 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

²⁸ 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

1. Az általános joghatóság terjedelmére gyakorolt hatások

48. Emlékeztetőül, a Bíróság a Nintendo ítéletben²⁹ úgy ítélte meg, hogy a 864/2007 rendelet 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy „a jogsértés helye szerinti ország” fogalma arra az országra vonatkozik, amelyben a kárt okozó esemény bekövetkezett. A Bíróság ezt követően megállapította, hogy olyan cselekmény esetén, amelynek során valamely gazdasági szereplő a weboldalán keresztül különböző tagállamokban található fogyasztók számára termékek értékesítésre kínálásával elektronikus kereskedelmet folytat, megsértve a közösségi formatervezési mintaoltalomhoz fűződő jogokat, az a hely, ahol a kárt okozó esemény bekövetkezik, a 864/2007 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében azon folyamat elindítási helye, amellyel e gazdasági szereplő a kínálatot a hozzá tartozó weboldalon online elérhetővé teszi.³⁰

49. Egyebekben a Bíróság a Wintersteiger ítéletben³¹ úgy ítélte meg, hogy az olyan jogvitát, amelynek tárgya valamely tagállamban lajstromozott nemzeti védjegynek az abból eredő bitorlása, hogy valamely hirdető az említett védjeggyel azonos kulcsszót használ a védjegy lajstromozása szerinti tagállamtól eltérő tagállam legfelső szintű tartományneve alatt működő internetes keresőoldalon, az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontja alapján vagy a védjegy lajstromozása szerinti tagállam bíróságai (a kár bekövetkeztének helye, „Erfolgsort” szerinti joghatóság), vagy – amennyiben bizonyos és azonosítható helyről van szó – a megjelenítési eljárás elindítása elhatározásának helye (a kárt okozó esemény helye, „Handlungsort” szerinti joghatóság) szerinti tagállam bíróságai előtt is meg lehet indítani.

50. E tekintetben figyelembe kell venni, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének a jelen eljárásban elfogadott értelmezése az ügy sajátos körülményeitől függetlenül kétségtelenül jelentős hatással lesz az európai uniós védjegy bíróságoknak az e rendelet más helyzetekben történő alkalmazására vonatkozó gyakorlatára. Mivel e rendelet joghatósági szabályai olyan esetben is alkalmazandók, amikor sem a jogosult, sem a bitorlást elkövető személy nem rendelkezik lakóhellyel, illetve székhellyel valamely tagállam területén, az említett rendelkezés értelmezése során olyan helyzeteket is figyelembe kell venni, amelyekben európai uniós védjegy harmadik országokból kiinduló bitorlásáról van szó.

51. Amennyiben a Bíróság úgy határozna, hogy a két fent hivatkozott ítéletben elfogadott következtetés a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben is megállja a helyét, ez azt jelentené, hogy abban az esetben, ha az a harmadik személy, akitől egy, az Unióban lajstromozott védjeggyel azonos, vagy ahhoz hasonló megjelölésnek az Unióban található fogyasztók részére címzett, internetes oldalon eladásra való felkínálásban vagy hirdetésben történő használata származik, harmadik államban telepedett le, és az e személy által használt internetes oldal szervere ilyen államban található, a 207/2009 rendelet joghatósági szabályainak alkalmazása tekintetében a bitorlási cselekmény az Unió területén kívül valósulna meg.

52. Ugyanis nem csak a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében meghatározott bíróságok nem rendelkeznének joghatósággal a bitorlási kereset elbírálására, hanem e rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdésében meghatározott bíróságok sem hozhatnának határozatot az említett kereset tárgyában. Emlékeztetőül, az európai uniós védjegy bíróságoknak a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdésében meghatározott általános joghatósága azokra a védjegybitorlási cselekményekre terjed ki, amelyeket a tagállamok területén követtek el vagy kíséreltek meg. Így az előző pontban ismertetett esetben még azon tagállam bíróságai sem rendelkeznének joghatósággal ilyen bitorlási kereset elbírálására, amelyben az EUIPO székhelye található.

29 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724, 98. pont).

30 2017. szeptember 27-i Nintendo ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724, 108. pont).

31 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

53. Márpedig a L'Oréal és társai ítéletből³² arra lehet következtetni, hogy egy ilyen helyzetben a 207/2009 rendeletet kell alkalmazni, és az uniós védjegyjogosult felléphet az Európai Unióban található fogyasztók részére online piacon eladásra való felkínálással vagy reklámmal szemben. Ellentmondásos lenne, hogy a 207/2009 rendelet ilyen ellentmondási jogot biztosítana az európai uniós védjegy jogosultja részére, viszont adott esetben e rendelet joghatósági szabályait nem lehetne alkalmazni. Ez az eredmény annál inkább következtelen lenne, mivel az 1215/2012 rendelet joghatósági szabályaitól eltérően a 207/2009 rendelet ilyen szabályait abból a célból hozták, hogy olyan esetekben is alkalmazhatók legyenek, amikor sem a felperes, sem az alperes nem rendelkezik lakóhellyel az Unió területén. Valójában Hummel Holding ítéletből³³ egyértelműen kitűnik, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke biztosítja az *Unión belül a bírósági fórumok meglétét a bitorlással kapcsolatos valamennyi jogvita elbírálására*.

54. Ennélfogva, véleményem szerint a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének a Nintendo ítéletnek³⁴ és a Wintersteiger ítéletnek³⁵ megfelelő értelmezése sértheti az e rendelet 97. cikkében szabályozott valamennyi joghatósági szabály hatékony érvényesülését.

2. A bitorlás elkövetésének helye szerinti vagylagos joghatóság

55. Elfogadhatónak tartom azt az alapeljárás felperesei és a német kormány által hivatkozott érvet, amely szerint egy bitorláshoz vezető eredeti cselekmény megvalósításának a Nintendo ítélet³⁶ és Wintersteiger ítélet³⁷ értelmében vett helye főszabályként megegyezik e bitorlás elkövetőjének lakóhelyével. Következésképpen az az értelmezés, mely szerint a bitorlás elkövetésének a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése értelmében vett helyének kizárólag a bitorláshoz vezető eredeti cselekmény megvalósításának helyét kell tekinteni, az esetek többségében nem biztosíthat a felperes számára vagylagos joghatósági okot.

56. A Bier ítéletben³⁸ a Bíróság már kifejtette, hogy a brüsszeli rendszerben³⁹ szereplő, a jogellenes károkozással és a jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekményekkel kapcsolatos vagylagos joghatósági szabály hatékony érvényesülésének megőrzése érdekében ezt a szabályt oly módon kell értelmezni, hogy az tényleges választási lehetőséget hagyjon a felperes számára.

57. Kétségtelenül azzal lehetne érvelni, hogy e rendszer joghatósági szabályaitól eltérően az uniós jogalkotó szándéka a 207/2009 rendelet joghatósági szabályaival a bitorlási kereseteket benyújtó jogosultak rendelkezésére álló, vagylagos fórumok számának korlátozására irányult.⁴⁰ Az uniós jogalkotónak a fórumok többszöröződésére vonatkozó szűkszavú megközelítését többek között a 207/2009 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megfogalmazása is tükrözi, amely a bitorlásra vonatkozóan többek között kizárja az 1215/2012 rendelet 7. cikke (1)–(3) és (5) bekezdésének alkalmazhatóságát, mivel e rendelkezések célja, hogy vagylagos fórumot biztosítson a felperes számára. Az uniós jogalkotó e megközelítése a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdésében is megjelenik. Ugyanakkor e rendelet 97. cikkének (5) bekezdése kifejezetten *vagylagos fórumot* biztosít a felperes számára, így nem tekinthető az említett megközelítés megnyilvánulásának.

32 2011. július 12-i ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474).

33 2017. május 18-i ítélet (C-617/15, EU:C:2017:390, 33. pont).

34 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

35 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

36 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

37 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

38 1976. november 30-i ítélet (21/76, EU:C:1976:166, 20. pont).

39 Vagyis az 1215/2012 rendelet és a 44/2001 rendelet, valamint a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény (HL 1972. L 299., 32. o.).

40 Lásd ebben az értelemben: Nuyts, A., „Suing At the Place of Infringement: The Application of Article 5(3) of Regulation 44/2001 to IP Matter and Internet Disputes” in Nuyts, A. (szerk.), *International Litigation in Intellectual Property and Information Technology*, Kluwer Law International, 2008, Alphen aan den Rijn, 116. o.

58. Egyébként, ha elfogadnánk a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének az alapeljárás alperesei és a Bizottság által előadott értelmezését,⁴¹ az jelentősen korlátozná e rendelkezés gyakorlati jelentőségét. Úgy vélem, hogy e rendelkezés egyik ritka hasznos alkalmazása egy olyan eset lenne, amikor az alperessel szemben, akinek lakóhelye az Unió területén van, azon tagállam bíróságai előtt indítanak keresetet, amelynek területén a telephelye van. A 207/2009 rendelet nem tartalmaz az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (5) bekezdésében⁴² előírthoz hasonló joghatósági szabályt, és a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(3) bekezdésében szereplő kapcsolótényezők fokozatainak megfelelően, ha egy alperes lakóhelye egy tagállam területén található, vele szemben e tagállam bíróságai előtt kell pert indítani.

3. A bitorlás elkövetésének helye szerinti kapcsolótényező *sui generis* jellege

59. Végül úgy vélem, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében foglalt, a bitorlás elkövetésének helye szerinti kapcsolótényező független a 864/2007 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében és az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt kapcsolótényezőktől.

60. Ami a 864/2007 rendelet 8. cikke (2) bekezdésére vonatkozóan a Nintendo ítéletben⁴³ megállapított értelmezés átültethetőségét illeti, nem szabad szem elől téveszteni azt, hogy a kollíziós, illetve a joghatóságra vonatkozó szabályok funkciói eltérnek egymástól.

61. Emellett a 864/2007 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében foglalt kollíziós szabály – amint arra a Vapenik ítéletből⁴⁴ következtetni lehet, és ezen ítélet kifejezéseit átvéve – valóban kiegészítő jellegű a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében foglalt joghatósági szabályhoz képest. Ugyanakkor a Kainz ítéletből⁴⁵ kitűnik, hogy az uniós nemzetközi magánjogi aktusokban szereplő fogalmak egységes értelmezése nem eredményezheti, hogy ezen aktusok rendelkezései olyan értelmezést kapjanak, amely azok rendszerétől és céljaitól idegen.⁴⁶ Márpedig, amint az a fenti megfontolásaimból következik, a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének a Nintendo ítélet⁴⁷ fényében történő értelmezése veszélyezteti e rendelkezés hatékony érvényesülését.

62. E megfontolások érvényesek azon kérdésre vonatkozóan is, hogy a Wintersteiger ítéletben⁴⁸ elfogadott következtetés, amennyiben a kárt okozó esemény helyének az 1215/2012 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazása érdekében történő meghatározására vonatkozik, alkalmazható-e a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésére.

63. Ezenfelül az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az uniós jogalkotónak a 207/2009 rendelet joghatósági szabályaival az volt a szándéka, hogy eltérjen az 1215/2012 rendelet joghatósági szabályaitól,⁴⁹ különösen amiatt, hogy e rendeletek joghatósági szabályai eltérő célkitűzések megvalósítására irányulnak.⁵⁰

41 Lásd továbbá: Rosati, E., „International jurisdiction in online EU trade mark infringement cases: where is the place of infringement located?“, *European Intellectual Property Law*, 2016, 38(8), 482. o.

42 Az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (5) bekezdése értelmében „[v]alamily tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban az alábbiak szerint perelhető: [...] fióktelep, képviselő vagy más telephely működéséből származó jogvita tekintetében a fióktelep, képviselő vagy más telephely helyének bírósága előtt”. E rendelkezéshez hasonlóan a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1) bekezdése valóban a „telephely” kifejezést használja kapcsolótényezőként. Márpedig a 2017. május 18-i Hummel Holding ítéletből (C-617/15, EU:C:2017:390, 26., 27. és 40. pont) kitűnik, hogy alapvető különbség van a 207/2009 rendelet e rendelkezése és az 1215/2012 rendelet rendelkezése között. Lásd még: Fawcett, J. J., Torremans, P., *Intellectual Property and Private International Law*, Oxford University Press, Oxford, 2011, 417. o., 8.43. pont.

43 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

44 2013. december 5-i ítélet (C-508/12, EU:C:2013:790).

45 2014. január 16-i ítélet (C-45/13, EU:C:2014:7, 20. pont).

46 E kérdésre vonatkozóan lásd még: a Pillar Securitisation ügyre vonatkozó indítványom (C-694/17, EU:C:2019:44, 39–46. pont).

47 2017. szeptember 27-i ítélet (C-24/16 és C-25/16, EU:C:2017:724).

48 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220).

49 2014. június 5-i Coty Germany ítélet (C-360/12, EU:C:2014:1318, 36. pont).

50 2017. május 18-i Hummel Holding ítélet (C-617/15, EU:C:2017:390, 27. és 28. pont).

64. Végül a Leno Merken ítéletből⁵¹ arra lehet következtetni, hogy a nemzeti védjegyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatnak az uniós védjegyekre analógia útján történő alkalmazásakor figyelembe kell venni azon különbségeket, amelyek a védjegyek e két típusára vonatkozó rendelkezések megszővegezéséből származnak.

65. Ezzel összefüggésben megjegyzem, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének és elődjének, a 40/94 rendelet 93. cikke (5) bekezdésének megfogalmazása során az uniós jogalkotó nem alkalmazta a „kárt okozó esemény helyének” fogalmát, amely a Bier ítélet⁵² óta az európai nemzetközi jogban jól meghatározott jelentéssel bír. Ezen okból a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének értelmezését nem lehet annak megállapítására korlátozni, hogy ez a rendelkezés azokat a bíróságokat ruházza fel joghatósággal, amelyek az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében a kárt okozó esemény helyének címén rendelkeznek joghatósággal.

4. Közbenső következtetések

66. Elemzésem ezen részét összefoglalva, az európai uniós védjegy bíróságok joghatóságának terjedelmére vonatkozó megfontolások alapján véleményem szerint el kell utasítani a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének olyan értelmezését, amely szerint egy olyan cselekmény esetén, amellyel az alperes a weboldalán keresztül valamely tagállamban található fogyasztók számára termékek értékesítésre kínálásával elektronikus kereskedelmet folytat, megsértve az európai uniós védjegy jogosultját megillető jogokat, e rendelkezés értelmében az a hely, ahol a bitorlási esemény bekövetkezett, kizárólag azon folyamat elindítási helye, amellyel ez az alperes a kínálatot a hozzá tartozó weboldalon online elérhetővé tette. Ezt a megállapítást megerősítik a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében előírt kapcsolótényező vagylagos és önálló jellegén alapuló információk.

67. Ennélfogva most azt kell meghatározni, melyek azok a kritériumok, amelyek konkrétan szükségesek a tagállami bíróságokat a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése címén megillető joghatóság megállapításához.

C. A 207/2009 rendeletre szabott megoldás

1. A fórumok megtöbbszörződésének veszélye

68. A 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó azon értelmezés elutasítását követően, mely szerint a jelen ügghöz hasonló körülmények között a bitorlás elkövetésének helye kizárólag az értékesítési ajánlat online elérhetővé tételét megvalósító folyamat elindításának helyén található, úgy tekinthető-e, hogy egy honlap valamely tagállam területén történő elérhetősege elegendő az e tagállam bíróságait megillető joghatóság megállapításához?

51 Lásd: 2012. december 19-i ítélet (C-149/11, EU:C:2012:816, 33. pont).

52 1976. november 30-i ítélet (21/76, EU:C:1976:166, 20. pont).

69. A szellemi tulajdonjogok és az iparjogvédelmi jogok, köztük a nemzeti védjegyek megsértésével kapcsolatos ügyekben joghatósággal rendelkező bíróságok meghatározására vonatkozó ítélkezési gyakorlat eleve az igenlő válasz mellett szólhat. Ezen ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a kár bekövetkezésének helye szerinti joghatóságra vonatkozóan az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése nem követeli meg, hogy az ilyen jogsértésekben érintett honlap az eljáró bíróság tagállamát „célozza meg”⁵³.

70. Az Internet ugyanis természeténél fogva az egész világra kiterjed, és mindenütt jelen van.⁵⁴ Annak megállapítása, hogy az Internet valamely tagállam területén való elérhetősége elegendő e tagállam bíróságainak joghatósággal való felruházásához, az európai uniós védjegybitorlásokra vonatkozó ügyekben joghatósággal rendelkező fórumok számának jelentős növekedéséhez vezet.⁵⁵

71. Amint azt Jääskinen főtanácsnok a Coty Germany ügyre vonatkozó indítványában⁵⁶ megjegyezte, a 207/2009 rendelet egyik célja a *forum shopping* elleni küzdelem, amely gyakorlattal az európai uniós védjegyek jogosultjai minden olyan esetben élhetnek, amikor a joghatósági szabályok azt nem tiltják.

72. E célkitűzést szem előtt tartva figyelembe kell venni azt a tényt, hogy bizonyos piaci szereplők a *trademark bullyingot* alkalmazzák. Ez a gyakorlat egy védjegy olyan használatát jelenti, amely a többi gazdasági szereplő zaklatása vagy megfélemlítése céljából túllép azon a mértéken, amely egy észszerű értelmezés szerint a védjegyoltalom terjedelméből következik. A joghatósággal rendelkező fórumok megtöbbszöröződése megkönnyítheti ezt a gyakorlatot, és súlyosbíthatja a lehetséges alperesekre kifejtett negatív hatásokat. Ez annál is inkább igaz, mivel a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése nem követi az *actor sequitur forum rei* elvét, és főszabály szerint az alperesek számára megnehezíti a védekezést egy olyan ország bíróságai előtt, amely számára idegen.

73. Végül, amint azt az alapeljárás felperesei és a német kormány megjegyzi, a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének olyan értelmezésének elutasítása, mely szerint elegendő egy tagállam bíróságait megillető joghatóság megállapításához az, ha e tagállamban elérhető egy honlap, valóban olyan helyzethez vezet, amelyben a nemzeti és az európai uniós védjegyekre vonatkozó bitorlási kereseteket nem lehet egységesen azon tagállam bíróságai előtt megindítani, amelynek fogyasztói hozzáfértek e honlaphoz.

74. Ugyanakkor a jelen indítvány 63–65. pontjában kifejtett megfontolások a szellemi tulajdonjogokra és az iparjogvédelmi jogokra vonatkozó ítélkezési gyakorlatnak a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésére való alkalmazhatósága ellen szólnak.

75. Egyébként, az elérhetőségre vonatkozó feltételnek az 1215/2012 rendelet alapján történő elfogadása az e feltételnek a 207/2009 rendeletre való kihatásaival ellentétben nem jár a fórumok megtöbbszöröződésének veszélyével. Konkrétabban, a nemzeti védjegyekre vonatkozó bitorlási keresetekkel kapcsolatban a Bíróság a Wintersteiger ítéletben⁵⁷ megállapította, hogy az 1215/2012 rendelet célkitűzései amellet szólnak, hogy a kár bekövetkezte alapján fennálló joghatóság megillessen

53 Lásd: 2013. október 3-i Pinckney ítélet (C-170/12, EU:C:2013:635, 42. pont); 2015. január 22-i Hejduk ítélet (C-441/13, EU:C:2015:28, 32. pont). A 2012. április 19-i Wintersteiger ítéletben (C-523/10, EU:C:2012:220) a Bíróság nem fogalmazott meg ilyen kifejezett megfontolást. Cruz Villalón főtanácsnok a Wintersteiger ügyre vonatkozó indítványában (C-523/10, EU:C:2012:90, 25–31. pont) megállapította, hogy a nemzeti bíróság joghatóságát a *szükséges eszközök szempontja* alapján kell értékelni. Abból, hogy a Bíróság nem vette át az említett indítványban javasolt megoldást, arra következtettek, hogy a Wintersteiger ítélet a fent hivatkozott ítéletek logikáját követi. Lásd még: Kohl, U., „Jurisdiction in cyberspace” in Tsagourias, N., Buchan, R. (szerk.), *Research Handbook on International Law and Cyberspace*, Edward Elgar, Cheltenham – Northampton, 2015, 46. o.

54 E kérdéskörnek az uniós jog területi hatályával kapcsolatos másik megközelítésére lásd: a Google (Linkek közüli törlés területi hatálya) ügyre vonatkozó indítványom (C-507/17, EU:C:2019:15, 47–53. pont).

55 Az 1215/2012 rendelettel összefüggésben lásd ebben az értelemben: Moura Vincente, D., „La propriété intellectuelle en droit international privé”, *Recueil des cours de l'Académie de La Haye*, 335. kötet, 2008, 392. o.

56 C-360/12, EU:C:2013:764, 42. pont.

57 2012. április 19-i ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220, 27. pont).

azon tagállam bíróságait, amelyben a szóban forgó jogosultság oltalom alatt áll. Így az 1215/2012 rendelet alapján rendelkezésre álló fórumok számát az érintett védjegyek nemzeti jellege korlátozza.⁵⁸ Márpedig az európai uniós védjegyek egységes oltalmat élveznek és hatásukat az Unió teljes területén fejtik ki.

76. A fenti megfontolások fényében úgy vélem, hogy az a hely, ahonnan egy honlap elérhető, nem elegendő kritérium az e tagállam bíróságait megillető joghatóságnak a 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdése alapján történő megállapításához.

77. Így amiatt, hogy a szellemi tulajdonjogok és az iparjogvédelmi jogok megsértésének terén az uniós nemzetközi magánjogi eszközökre vonatkozóan hozott ítélkezési gyakorlatból származó egyik értelmezés sem hozott kielégítő eredményt, javaslom a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése értelmében vett, a bitorlás elkövetésének helye szerinti, e rendeletre jellemző kapcsolótényező értelmezésének kidolgozását.

2. A követendő értelmezési irányvonalról

78. A 207/2009 rendelet 97. cikke (5) bekezdésének a jelen ügy körülményeinek figyelembevételével történő értelmezése során szem előtt kell tartani azt a tényt, hogy ezen értelmezés keretében olyan eredményre kell jutni, amely az érintett jogvita saját körülményeitől függetlenül lehetővé teszi e rendelkezés hatékony érvényesülésének biztosítását.

79. Egyebekben a 207/2009 rendelet 97. cikkének az e rendelet 98. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (5) bekezdése és az említett rendelet 98. cikke (1) bekezdésének a) pontja közötti átfedés miatt, tekintve, hogy e rendelkezések a bitorlás elkövetésének helyére vonatkoznak, e 97. cikk (5) bekezdése értelmezésének az ugyanezen rendelet 97. cikkében foglalt egyéb joghatósági szabályok hatékony érvényesülését is biztosítani kell.

80. Ahhoz, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikke megőrizhesse hatékony érvényesülését, és bírói fórumot biztosíthasson az Unión belül valamennyi bitorlással kapcsolatos jogvitában, a bitorlás elkövetésének helyére vonatkozó kapcsolótényező értelmezésének annak biztosítására kell irányulnia, hogy az európai uniós védjegy bíróságok joghatósággal rendelkezzenek a bitorlási keresetekre, amikor anyagi jogilag a 207/2009 rendelet jogot biztosít a jogosultak számára az európai uniós védjegyüket sértő eljárásokkal szembeni fellépésre.

81. Ennél fogva az európai uniós védjegy bíróságok általános joghatóságának területi kiterjedtsége, amelyet a bitorlási cselekmény elkövetési helyének meghatározása útján lehet meghatározni, nem korlátozható az e védjegyek oltalmának területi kiterjedtségénél és a 207/2009 rendelet hatályánál nagyobb mértékben.

82. Ezzel összefüggésben megjegyzem, hogy a L'Oréal és társai ítélet⁵⁹ az európai uniós védjegyekre vonatkozó szabályozások területi hatályának meghatározására vonatkozott.⁶⁰

⁵⁸ Márpedig a jogtudomány megjegyzi, hogy egy védjegy nemzeti jellege nem korlátozza az ideiglenes intézkedésekkel kapcsolatban rendelkezésre álló fórumok számát. Lásd többek között: van Calster, G., *European Private International Law*, Hart Publishing, Oxford – Portland, 2016, 153. o.

⁵⁹ 2011. július 12-i ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474).

⁶⁰ Lásd: Jääskinen főtanácsnok L'Oréal és társai ügyre vonatkozó indítványa. (C-324/09, EU:C:2010:757, 125. pont, valamint a Linkek közüli törlés területi hatálya) ügyre vonatkozó közelmúltbeli indítványom (C-507/17, EU:C:2019:15, 51–53. pont). Lásd még: Jääskinen, N., Ward, A., „The External Reach of EU Private Law in the Light of L'Oréal versus eBay and Google and Google Spain”, in: Cremona, M., Micklitz, H. W., *Private Law in the External Relations of the EU*, Oxford University Press, Oxford, 2016, 128. és 144. o.

83. Ezért, ismét ezen ítéletből kiindulva véleményem szerint meg kell állapítani, hogy amikor az alperesnek felrótt cselekmények egy honlapon közzétett reklámozásban és eladásra való felkínálásban nyilvánulnak meg, az európai uniós védjegy bíróságok rendelkeznek hatáskörrel, feltéve, hogy ez a reklám vagy felkínálás az e tagállam területén található fogyasztóknak szól.⁶¹

84. Meg kell jegyezni, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének ilyen értelmezése annak az állandó ítélkezési gyakorlatnak felel meg, mely szerint a joghatóság megállapítását az előreláthatóság és a megfelelő igazságszolgáltatás célkitűzésével összhangban kell elvégezni.

85. Egyrészt, a joghatóság megállapításának előreláthatóságát illetően figyelembe kell venni azt a tényt, hogy egy felperesnek képesnek kell lennie arra, hogy *a priori* meghatározza azokat a bíróságokat, amelyek előtt anyagi jogait érvényesítheti. A honlap tartalma alapján egy védjegy jogosultja azonosítani tudja e honlap célközönségét. Ugyanígy, egy potenciális alperes meghatározhatja azokat a bíróságokat, amelyek előtt esetlegesen perelhető amiatt, hogy ellenőrzése alatt tartja a honlapján keresztül történő marketinget és értékesítést.

86. Másrészt, a megfelelő igazságszolgáltatásra irányuló célkitűzésre vonatkozóan a szellemi tulajdonjogok és az iparjogvédelmi jogok megsértésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy objektív szempontból azon tagállam bírósága van a legalkalmasabb helyzetben annak megítélésére, hogy a szóban forgó tagállamban oltalom alatt álló nemzeti védjegyet ténylegesen megsértették-e, amelynek területén egy honlap elérhető.⁶² Véleményem szerint egy ilyen bíróság megőrzi e minőségét az európai uniós védjegyek megsértésével kapcsolatos ügyekben is.

3. A célközönség kiválasztására vonatkozó kritériumokról és azoknak az alapügyre történő alkalmazásáról

87. A fenti megfontolások összességéből következik, hogy amikor az alperesnek felrótt cselekmények egy honlapon közzétett reklámozásban és eladásra való felkínálásban nyilvánulnak meg, az európai uniós védjegy bíróságok joghatóságának a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése címén történő megállapításához szükséges kritérium az a közönség, amelyhez ez a reklám és értékesítési ajánlat szól, vagyis az érintett tagállam közönsége.

88. A 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése alapján az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között fennálló joghatóság vizsgálata keretében az egy vagy több érintett tagállam bíróságait megillető joghatóság megállapítása szempontjából meghatározó az a körülmény, hogy egy reklámot vagy egy eladásra való felkínálást oly módon készítenek el, hogy azonosítani lehet az e reklám vagy eladásra való felkínálás által konkrétan megcélzott egy (vagy több) tagállam területén élő közönséget (feltéve, hogy nem általában az egész Unió közönségéről van szó). Egyébként egyből ki kell derülnie egy honlap tartalmából annak, hogy egy tagállam fogyasztóinak és kereskedőinek szól. Ezzel szemben, ha ezek a tények interneten kívül következnek be, akkor az érintett tagállam bíróságainak joghatóságát az e tagállamban élő közönségnek a honlap révén történő célba vételétől eltérő okokból lehet csak megállapítani. Ilyen okok lehetnek azok az intézkedések, amelyekre egy forgalmazó e tagállamban történő bevezetése érdekében kerül sor.

89. A bitorlás helye címén fennálló joghatóság e vizsgálata keretében több tény rendkívüli fontossággal bír: az, hogy egy felkínálás vagy egy reklám kifejezetten egy tagállam közönségére hivatkozik, hogy ezek e tagállam legfelső szintű tartományneve alatt működő honlapon elérhetők, hogy az árakat a nemzeti pénznemben tüntették fel, továbbá hogy ezen a honlapon az érintett tagállam nemzeti hívószámának előtagját tartalmazó számokat tesznek közzé. A tények ezen felsorolása nem kizárólagos és nem teljes.

61 Lásd analógia útján: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474, 67. pont).

62 Lásd: 2013. október 3-i Pinckney ítélet (C-170/12, EU:C:2013:635, 28., 34. és 47. pont); 2015. január 22-i Hejduk ítélet (C-441/13, EU:C:2015:28, 20. és 38. pont).

90. Emellett a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése alapján fennálló joghatóság vizsgálatában jelentős szerepet játszik az a tény, hogy az eladó az értékesítési ajánlat mellett pontosította azokat a földrajzi térségeket, ahová kész megküldeni a termékeit, kivéve ha az egész Unióra vonatkozó általános megjegyzésről van szó. Egy ilyen általános megjegyzés nem teszi lehetővé a konkrét célközönség vagy célközönségek meghatározását. Ezenfelül, ha egy ilyen általános megjelölés jelentőséggel bírna, ez azt jelentené, hogy az állítólagos bitorlás elkövetője valamennyi tagállam bírósága előtt perelhető lenne. Ez arra készítené a kereskedőket, hogy korlátozzák az Unión belüli értékesítési térségeket azon kockázat csökkentése érdekében, hogy olyan tagállamok bíróságai előtt indul velük szemben eljárás, amelyekben alacsony a termékek értékesítési volumenje, ami a belső piac célkitűzéseivel ellentétes eredményre vezetne.

91. Ezzel szemben, figyelembe véve a 207/2009 rendeletben szabályozott általános joghatósági szabályok és az e rendelet 97. cikkének (5) bekezdésében szabályozott joghatósági szabály között fennálló, a jelen indítvány 41. pontjában részletezett különbséget, az a tény, hogy egy eladó kész valamennyi tagállamba elküldeni a termékeit, lehetővé teheti az európai uniós védjegy bíróságokat a 207/2009 rendelet 97. cikkének (1)–(4) bekezdése alapján megillető joghatóság megállapítását. Állításom alátámasztására egy másik példaként felhozhatom az uniós vámjogra vonatkozóan tett pontosításokat. Noha e pontosítások jelzik, hogy egy ajánlat címzettje az Unió közönsége, nem teszik lehetővé az ezen ajánlat konkrét célközönségének beazonosítását.

92. Ugyanezen okból kétségeim vannak aziránt is, hogy önmagában és minden esetben komoly jelentőséggel bír az a tény, hogy egy honlapot valamely tagállam területén széles körben elterjedt nyelven készítettek el. Figyelembe kell venni egyfelől azt, hogy némely nyelveket nagy gyakorisággal több tagállamban is használnak, és másfelől azt, hogy néhány, Európában beszélt nyelv széles körben elterjedt harmadik országokban is. Egyébként egy honlap akkor is szólhat egy tagállam közönségéhez, ha tartalmát nem fordítják le az e tagállam területén elterjedt nyelvre. Nevezetesen ez történik abban az esetben, amikor a honlap célközönsége az említett tagállam területén lakó külföldiek közössége.

93. Egyebekben a joghatóság vizsgálatát nem szabad összetéveszteni a szóban forgó ügy érdemi vizsgálatával.⁶³ A 207/2009 rendelet címén fennálló joghatóság vizsgálatát nem lehet azon kérdés vizsgálatával helyettesíteni, hogy egy jogsértés ténylegesen egy európai uniós védjegyre irányult-e, és nem lehet e vizsgálat eredményeit előre megállapítani sem.

94. Ezzel összefüggésben az alapeljárás alperesei arra hivatkoznak, hogy a honlapjukon közzétett reklámok és értékesítési ajánlatok egyes elemeiből arra lehet következtetni, hogy abban az időszakban, amelyre az alapeljárás vonatkozik, ezek a reklámok és ajánlatok már nem voltak időszerűek.

95. Márpedig egy állítólagos jogellenes cselekmény megvalósítására alkalmas eljárások elavult jellegének megítélése a bitorlási keresetek érdemi vizsgálatának keretébe tartozik. Egy másik hasonló példaként említem azt, hogy a kárt okozó esemény korábban történt bekövetkezése az alkalmazandó jog szerint az ezen eseményre vonatkozó kereset esetleges elévülését vonhatja maga után, és ezért e kereset megalapozottsága vizsgálatának körébe tartozik. Ennek következtében, a jelen indítvány 93. pontjában ismertetett megfontolásokat figyelembe véve, sem a honlapon közzétett reklámok és az értékesítési ajánlatok elavultságát, sem a kárt okozó esemény korábban történt bekövetkezését nem lehet figyelembe venni a 207/2009 rendelet a 97. cikke (5) bekezdése értelmében vett, a bitorlás elkövetésének helyén alapuló joghatóság vizsgálata során.

⁶³ Lásd: 2013. október 3-i Pinckney ítélet (C-170/12, EU:C:2013:635, 40. és 41. pont). Lásd még ebben az értelemben: 2012. április 19-i Wintersteiger ítélet (C-523/10, EU:C:2012:220, 26. pont); 2016. június 16-i Universal Music International Holding ítélet (C-12/15, EU:C:2016:449, 44. pont); lásd továbbá: Cruz Villalón főtanácsnok Wintersteiger ügyre vonatkozó indítványa (C-523/10, EU:C:2012:90, 31. pont), az Universal Music International Holding ügyre vonatkozó indítványom (C-12/15, EU:C:2016:161, 57. pont).

96. A jelen indítványban kifejtett elemzést követően úgy vélem, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha egy vállalkozás A tagállamban jött létre, ott rendelkezik székhellyel, és ezen a területen tett lépéseket egy európai uniós védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott áruknak a B tagállam kereskedőit és fogyasztóit célzó honlapon történő reklámozására és eladásra való felkínálására, e B tagállam európai uniós védjegy bírósága joghatósággal rendelkezik az európai uniós védjegynek az áruk e területen történő reklámozásával és eladásra való felkínálásával megvalósuló bitorlására vonatkozó kereset elbírálására, feltéve, hogy a reklám vagy az eladásra való felkínálás konkrétan egy vagy több tagállam közönségét célozza meg.

97. Az alapeljárást illetően, a különböző országokban, köztük az Egyesült Királyságban működő forgalmazók felsorolását – amely mellett, tekintve, hogy ezek a forgalmazók önálló gazdasági szereplők, a postai címüket és honlapjaik címét is feltüntették – kivéve semmi sem utal arra, hogy az alapeljárás alpereseinek honlapja kifejezetten az Egyesült Királyság közönségének szólt volna. Egyébként véleményem szerint a forgalmazók ilyen felsorolása önmagában nem alkalmas annak megállapítására, hogy a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése értelmében az Egyesült Királyság bíróságai rendelkeznek joghatósággal. Az alapeljárás ugyanis nem egy ilyen forgalmazó által elkövetett bitorlási cselekményre vonatkozik, hanem az alapeljárás alperesei által egy honlapon keresztül megvalósuló bitorlásra.

98. Ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az érintett tagállam bíróságait a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése címén megillető joghatóság vizsgálata során a jelen indítvány 88–95. pontjában kifejtett kritériumok figyelembevételével határozzon ebben a kérdésben.

VI. Véggövetkeztetés

99. A fenti megfontolások alapján azt javasolom a Bíróságnak, hogy a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári kollégium]) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a következőképpen válaszoljon:

Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet 97. cikkének (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha egy vállalkozás A tagállamban jött létre, ott rendelkezik székhellyel, és ezen a területen tett lépéseket egy európai uniós védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott áruknak a B tagállam kereskedőit és fogyasztóit célzó honlapon történő reklámozására és eladásra való felkínálására, e B tagállam európai uniós védjegy bírósága joghatósággal rendelkezik az európai uniós védjegynek az áruk e területen történő reklámozásával és eladásra való felkínálásával megvalósuló bitorlására vonatkozó kereset elbírálására.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata az érintett tagállam bíróságait a 207/2009 rendelet 97. cikkének (5) bekezdése címén megillető joghatóság vizsgálata.